

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/19/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200690
Dátum vydania rozhodnutia:	12.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012200690.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: B., bytom X. W. XXXX/XXX, Y., právne zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s. r. o., Kmeťova 26, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (pôvodne Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Žiline), v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-78/2012 zo dňa 18. júla 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/92/2012-55 zo dňa 02. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/92/2012-55 zo dňa 02. apríla 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I

Predmet konania

Krajský súd v Žiline rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. p. KRPZ-ZA-KDI-SK-78/2012 zo dňa 18.07.2012, ktorým žalovaný na odvolanie žalobcu potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, Okresný dopravný inšpektorát Liptovský Mikuláš, č. p. ORPZ-LM-ODI2-P-588/2011 zo dňa 25.04.2012 o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) z dôvodu porušenia § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z. z.“), ktorého sa žalobca mal dopustiť tým, že ako vodič motorového vozidla továrenskej značky O., evidenčné číslo Y., dňa 13.09.2011 v čase o 09:29 hod. nedodrжал najvyššiu

povolenú rýchlosť 50 km/h ustanovenú všeobecne záväzným právnym predpisom a v uvedenom úseku jazdil rýchlosťou 66 km/h. Rozhodnutím bola uložená žalobcovi pokuta vo výške 50 € podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona č. 371/1990 Zb..

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol s poukazom na zistenie, že správne orgány v konaní dostatočne a objektívne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili a napadnuté rozhodnutie aj postup žalovaného boli v súlade so zákonom.

Krajský súd sa podrobne zaoberal námietkou žalobcu, že mu bolo odopreté právo zúčastniť sa na prejednávaní priestupku. Preto krajský súd skúmal, či správne orgány žalobcu riadne, teda aj v dostatočnom časovom predstihu, predvolal na vytýčený termín prejedania priestupku. Z obsahu spisu mal krajský súd preukázané, že predvolanie datované 28.03.2012 na termín 25.04.2012 o 09:00 hod., bolo doručované žalobcovi, aj jeho právnomu zástupcovi. Právny zástupca žalobcu predvolanie prevzal 05.04.2012, na vytýčený termín pojednávania sa nedostavil, ani svoju neprítomnosť neospravedlnil. Žalobca predvolanie prevzal dňa 19.04.2012 a reagoval naň písomným podaním z 20.04.2012, ktoré ako doporučenú zásielku dňa 23.04.2012 podal na pošte - týmto listom ospravedlňoval neúčast' na ústnom pojednávaní (tvrdiac, že mal dlhodobu plánovanú stomatochirurgickú operáciu v Košiciach a v uvedený deň - 25.04.2012 - mal konzultáciu a vyšetrenie; k ospravedlneniu pripojil aj výmenný poukaz na vyšetrenie vystavený stomatológom dňa 18.04.2012) a žiadal, aby prvostupňový správny orgán určil nový termín prejedania priestupku. Správny orgán prvého stupňa vec prejednal v neprítomnosti žalobcu. List žalobcu z 20.04.2012 bol doručený správnomu orgánu až po skončení ústneho pojednávania konaného dňa 25.04.2012.

Krajský súd konštatoval, že prvostupňový správny orgán v predvolaní žalobcu dostatočne poučil o možnosti ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní, aj o možnosti včas oznámiť svoju neúčast' a možnosti stanovenia nového termínu pojednávania. Žalobca súčasne bol aj poučený, že svoju neúčast' môže oznámiť nielen písomne, ale aj faxom na číslo, ktoré bolo v predvolanke uvedené. Žalobca v čase doručenia predvolania vedel o dlhodobu plánovanej konzultácii dňa 25.04.2012 na stomatologickej klinike, minimálne od 18.04.2012 a predvolanie na pojednávanie prevzal 19.04.2012.

Podľa názoru krajského súdu mal žalobca dostatočný časový priestor na to, aby riadne a včas doručeným ospravedlnením prvostupňovému správnomu orgánu oznámil svoju neprítomnosť a jej dôvod a aby požiadal o určenie nového termínu na prejednanie priestupku. Napriek týmto skutkovým okolnostiam ospravedlnenie žalobca vykonal až listom zo dňa 20.04.2012, ktoré podal ako doporučenú zásielku 1. triedy na pošte dňa 23.04.2012 a táto bola doručená správnomu orgánu až po ukončení ústneho pojednávania dňa 25.04.2012. Krajský súd dodal, že žalobca mohol zaslať písomné ospravedlnenie hneď potom, čo obdržal termín pojednávania, teda hneď po 19.04.2012, kedy už vedel o tom, že sa má zúčastniť stomatologického vyšetrenia v Košiciach 25.04.2012. Žalobca však napriek tomu, že bol poučený o možnostiach a spôsobe ospravedlnenia neprítomnosti a požiadania o nový termín prejednanie priestupku, ostal nečinný a spoliehal sa na riadne doručenie zásielky listu odoslaného poštou až dňa 23.04.2012. Preto podľa názoru krajského súdu nemožno konštatovať, že by postupoval tak, aby správnomu orgánu prvého stupňa sa pred začatím pojednávania dostala včas informácia o tom, že sa pojednávania nemôže zúčastniť a trvá na určení nového termínu prejednanie priestupku. Krajský súd zároveň zdôraznil, že žalobca v konaní bol zastúpený právnym zástupcom, ktorý mal riadne a včas doručené predvolanie na ústne pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil, ani svoju neprítomnosť neospravedlnil. Aj samotná nečinnosť zástupcu žalobcu spôsobila, že prvostupňový správny orgán konal v neprítomnosti žalobcu, ako aj právneho zástupcu, ktorý bol určený k hájeniu práv žalobcu v správnom konaní.

Krajský súd vyslovil názor, že každý, teda aj obvinený v priestupkovom konaní, musí byť strážcom svojich práv a v tomto prípade práve časovo neadekvátne konanie žalobcu spôsobilo, že jeho ospravedlnenie nebolo doručené správnomu orgánu riadne a včas. Svojím nekonaním (nedoručením

ospravedlnenia, napríklad aj formou faxového podania) sám spôsobil, že správny orgán nevedel, že v čase prejednávania a rozhodovania o priestupku sa žalobca nemôže z dôležitého dôvodu zúčastniť prejednávania priestupku.

K námietke žalobcu o nedodržaní 30-dňovej ani 60-dňovej lehoty na vydanie rozhodnutia žalovaným, krajský súd uviedol, že lehoty na vydanie rozhodnutí prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu sú lehotami, ktoré nemajú vplyv na posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia. Na vecnú správnosť napadnutých rozhodnutí by malo vplyv len uplynutie prekluzívnej lehoty upravenej v § 20 zákona č. 372/1990 Zb., no lehota upravená v § 49 zákone o správnom konaní ma len poriadkový charakter a jej prípadné nedodržanie nemá vplyv na právnu pozíciu účastníkov konania. V prípade nedodržania uvedených lehôt by do úvahy prichádzali iba opatrenia proti nečinnosti orgánu verejnej správy, prípadne ak účastníkom vznikne v súvislosti s týmto postupom (nekonaním) správneho orgánu ujma, aj nárok na náhradu škodu za podmienok stanovených v osobitných predpisoch.

K žalobnej námietke, že žalobca sa priestupku nedopustil, krajský súd uviedol, že toto ostalo len v rovine tvrdenia, nakoľko žalobca nevyužil svoje právo predkladať a navrhovať dôkazy vo svoj prospech a že naopak - dôkazy, ktoré boli podkladom pre rozhodovanie prvostupňového správneho orgánu (zápisnica z objasňovania priestupku, fotodokumentácia zo dňa 13.09.2011, záznamy cestného radarového rýchloмерu, certifikát o overení technického zariadenia) preukazujú, že skutok sa stal tak ako je kladený žalobcovi za vinu.

Námietku žalobcu, že žalovaný neposudzuje všetky prípady rovnako, krajský súd vyhodnotil ako irelevantnú a nepodloženú, nakoľko správne orgány musia posudzovať každý prípad osobitne. Tvrdenie žalobcu okrem toho, že ho vôbec nepreukázal, bolo len všeobecne nekonkrétne. Podľa názoru krajského súdu nemožno zovšeobecňovať a porovnávať priestupkové veci, práve pre individuálny charakter každej priestupkovej veci.

K žalobnému dôvodu, že vozidlo nebolo vo vlastníctve žalobcu, súd uviedol, že táto skutočnosť bola správnym orgánom pri rozhodovaní známa; predmetné vozidlo bolo vedené na spoločnosť MIKULTEX, s. r. o. Liptovský Mikuláš a táto spoločnosť vozidlo dlhodobo neprevádzkuje, ale prenajala ho žalobcovi, ako konateľovi tejto obchodnej spoločnosti. Krajský súd zdôraznil, že pre posúdenie veci nebolo podstatné, kto bol držiteľom predmetného vozidla, ale kto ho v čase skutku viedol. Krajský súd zdôraznil, že skutková podstata priestupku sa viaže k osobe vodiča (§ 16 ods. 4 zákona č. 8/2001 Z. z.).

II

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a domáhal sa jeho zmeny a zrušenia rozhodnutí správnych orgánov.

Žalobca krajskému súdu vytýkal, že napriek jeho faxom zaslanému ospravedlneniu sa z pojednávania pred krajským súdom tento súd konal v jeho neprítomnosti, čím mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože považoval za dôležité vyjadriť sa k niektorým okolnostiam daného prípadu. Dodal, že právny zástupca nemôže nahrádzať samotného žalobcu; jeho prítomnosť má zabezpečiť neukrátenie účastníka na jeho procesných právach. Takto mu bolo znemožnené uvádzať dôkazy a skutočnosti potvrdzujúce nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Ďalej žalobca považoval za nedostatok v konaní krajského súdu, že sa súd napriek jednoznačnému preukázaniu nečitateľnosti označenia podacieho lístka kvázi písmenom „Z“ pre zmeškanie lehoty pre podania listových zásielok prvou triedou, nezaoberal v odôvodnení rozsudku touto skutočnosťou. Vyjadril názor, že pri vynaložení všetkej náležitej pozornosti, bolo z podacieho lístka zrejmé, že zásielka bola doručená ako zmeškaná a aj samotný žalobca ju zasielal s vedomím, že ako zásielka prvej triedy v rámci jedného mesta bude doručená žalovanému včas. Preto žalobca nepovažoval ani za potrebné ospravedlňovať svoju neprítomnosť na ústnom prejednaní priestupku iným spôsobom.

Žalobca krajskému súdu vytkol tiež to, že prevzal argumentáciu žalovaného týkajúcu sa predoperačných vyšetrení žalobcu.

Dodal, že bol síce v správnom konaní zastúpený advokátom, avšak túto skutočnosť považoval za irelevantnú z dôvodu, že v konaní pred správnym orgánom je potrebná výpoveď priamo žalobcu, ktorý je správnym orgánom aj predvolávaný, pričom právny zástupca je o predmetnom výsluchu len upovedomovaný z dôvodu dozerania na zákonnosť priebehu výsluchu. Zásada aktívnej spoluúčasti, ako jedna zo zásad správneho konania, sa prejavuje v tom, že v celom priebehu konania sa ráta s aktívnou spoluúčasťou účastníka konania. Správny poriadok ukladá správnym orgánom vytvárať pre takúto spoluúčasť optimálne podmienky. Táto je vyjadrená najmä v povinnosti správneho orgánu zabezpečiť účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu. Táto povinnosť správneho orgánu však nie je povinnosťou jednorazovou, ale trvá počas celého správneho konania. Postup správneho orgánu však jednoznačne preukazuje, že táto zásada bola porušená.

Čo sa týka tvrdenia prvostupňového súdu, že žalobca len tvrdil, že sa nedopustil priestupku, avšak nespochybňoval fakt, že predmetné vozidlo viedol, toto považoval za jasný dôkaz arbitrárnosti rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Žiline, keďže pre samotné naplnenie skutkovej podstaty predmetného priestupku je nevyhnutné, aby vodič motorové vozidlo viedol, aby sa mohol takéhoto priestupku dopustiť.

III

Stručné zhrnutie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril a navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

K snahe žalobcu presvedčiť odvolací súd o skutočnosti, že bol poškodený v správnom konaní tým, že ústne pojednávanie o priestupku dňa 25.04.2012 o 09:00 hod. správny orgán vykonal bez jeho prítomnosti a nerešpektoval jeho písomné ospravedlnenie, žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán žalobcu v konaní nepoškodil, nakoľko v písomnom predvolaní bol žalobca riadne upovedomený o tom, že svoju neúčasť má oznámiť dostatočne včas pred pojednávaním osobne, listovou zásielkou alebo faxom. Prvostupňový správny orgán taktiež v tomto predvolaní žalobcu riadne upovedomil o tom, že priestupok môže byť v zmysle ustanovenia § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. prejednaný bez jeho prítomnosti, ak sa na ústne pojednávanie nedostaví.

K označeniu obálky a podacieho lístka písmenom „Z“ pracovníkom pošty žalovaný uviedol, že sa jedná o písmeno „Z“ a nie o podpis pracovníka pošty prijímajúceho zásielku, tak ako sa o to žalobca pokúšal presvedčiť prvostupňový súd. K podpore tohto tvrdenia žalovaný uvádza, že v Poštových podmienkach bod 10.3 je uvedené, že zásielky 1. triedy označí pošta písmenom „Z“ - ako zmeškaná a v predmetných Poštových podmienkach sa nikde neuvádza, že pracovník pošty prijímajúci zásielku by bol povinný nezmeškanú zásielku a aj podací lístok potvrdiť svojim podpisom.

K celodennej prítomnosti účastníka konania v zastúpení dňa 25.04.2012 na konzultáciách a vyšetreniach na I. stomatologickej klinike UPJŠ LF a UN LP v Košiciach žalovaný poukázal na vyjadrenie zástupcu prednostu kliniky W. zo dňa 06.07.2012.

K snahe žalobcu presvedčiť odvolací súd o skutočnosti, že motorové vozidlo v čase spáchania priestupku neviedol, žalovaný poukázal na listinné dôkazy nachádzajúce sa v administratívnom spise, z ktorých bolo zrejmé, že vodič vozidla O. ev. č. Y. dňa 13.09.2011 o 09:29 hod. prekročil ustanovenú rýchlosť, toto prekročenie rýchlosti bolo riadne a zreteľne zaznamenané cestným radarovým

rýchlomerom, vodič vozidla bol bezprostredne po spáchaní priestupku zastavený policajnou hliadkou a bol stotožnený ako žalobca, B.. V prípade, ak by žalobca vozidlo skutočne nevedol, čo žalovaný pokladal za nelogické vzhľadom ku skutočnosti, že po zaznamenaní prekročenia rýchlosti bol policajnou hliadkou zastavený, mal žalobca na mieste samom možnosť už do správy o objasňovaní priestupku uviesť osobné údaje osoby, ktorá mala údajne vozidlo viesť. Túto možnosť však žalobca nevyužil a do predmetnej správy uviedol: „Dopravného priestupku som sa nedopustil. Dôkaz ako obvyčajne nebol predložený.“

IV

Argumentácia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu

Prvostupňový správny orgán uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb., pretože svojím konaním porušil ustanovenie § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. tým, že ako vodič vozidla prekročil maximálnu povolenú rýchlosť o 16 km/h. Podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobcovi pokutu vo výške 50 Eur.

Prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že priestupok prejednal podľa § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v neprítomnosti obvineného. B. bol na pojednávanie o priestupku predvolaný písomným predvolaním na prejednanie priestupku na 25.04.2012 o 09:00 hod. Predvolanie mu bolo adresované do vlastných rúk a bolo mu doručené dňa 19.04.2012, o čom svedčí odtlačok prezenčnej pečiatky. Prevzatie predvolania B. potvrdil svojím podpisom. B. na pojednávanie o priestupku v stanovenom termíne a v stanovenom čase sa bez akéhokoľvek ospravedlnenia alebo uvedenia dôležitého dôvodu, ktorý by mu bránil sa pojednávania zúčastniť, nedostavil. O ústnom pojednávaní o priestupku bol upovedomený splnomocnený zástupca účastníka konania, a to písomným upovedomením o pojednávaní. Upovedomenie bolo adresované doporučene do vlastných rúk a bolo doručené dňa 05.04.2012, o čom svedčí odtlačok prezenčnej pečiatky na návratke o doručení zásielky. Prevzatie upovedomenia o konaní o priestupku splnomocnený zástupca účastníka konania potvrdil svojím podpisom.

Správny orgán zistil, že dňa 13.09.2011 vykonával obvinený jazdu ako vodič motorového vozidla tov. zn. O., evidenčné č. Y. po št. ceste I. triedy č. 18 v Podturni, pričom počas jazdy v kontrolovanom úseku cesty č. 1/18 nedodrжал najvyššiu dovolenú rýchlosť 50 km/h ustanovenú všeobecne záväzným právnym predpisom a v uvedenom úseku jazdil rýchlosťou 66 km/h zaznamenanou cestným radarovým rýchlomerom č. 0058/92 dňa 13.09.2011 v čase o 09:29 hod. a najvyššiu dovolenú rýchlosť prekročil o 16 km/h. Uvedeným konaním porušil ustanovenie § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z..

Pri rozhodovaní o priestupku vychádzal ODI ORPZ v Liptovskom Mikuláši z nasledovných dôkazných materiálov, ktoré tvoria obsah priestupkového spisu: správa o výsledku objasňovania priestupku, písomné vyjadrenie podozrivého z priestupku, záznam cestného laserového rýchlomeru č. 0058/92, certifikát o overení, zápisnica z ústneho pojednávania o priestupku. Správu o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy pod poučenie vodič podpísal a po poučení podal nasledovné vysvetlenie: „Dopr. priestupku som sa nedopustil. Dôkaz ako obvyčajne nebol predložený.“

V

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Žalovaný na odvolanie žalobcu prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil.

K neúčasti účastníka konania v zastúpení na ústnom pojednávaní o priestupku uviedol, že účastník konania bol na ústne pojednávanie predvolaný písomným predvolaním zo dňa 28.03.2012, ktoré prevzal dňa 19.04.2012. Písomné upovedomenie o ústnom pojednávaní zo dňa 28.03.2012 prevzala právna zástupkyňa účastníka konania, JUDr. Klaudia Azariová, dňa 05.04.2012. V predvolaní bol účastník

konania v zastúpení riadne upovedomený o tom, že svoju neúčast' má oznámiť dostatočne včas pred pojednávaním osobne, listovou zásielkou alebo písomne faxovým spojením. Zároveň bol účastník konania v zastúpení v predvolaní riadne upovedomený o tom, že závažnosť dôvodu neúčasti na ústnom pojednávaní je potrebné správnomu orgánu písomne preukázať, a to najneskôr do dňa a hodiny, keď malo ústne pojednávanie začať. Prvostupňový správny orgán taktiež v predvolaní účastníka konania v zastúpení riadne upovedomil o tom, že priestupok môže byť v zmysle ustanovenia § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch prejednaný bez jeho prítomnosti, ak sa na ústne pojednávanie nedostaví.

Dňa 23.04.2012 účastník konania podal na Pošte Liptovský Mikuláš 6 doporučenú listovú zásielku prvej triedy č. RR643369443SK, ktorou ospravedlnil svoju neúčast' na ústnom pojednávaní, nakoľko bol na deň pojednávania objednaný na konzultácie a vyšetrenia na I. stomatologickej klinike UPJŠ LF a UN LP v Košiciach. Predmetné tvrdenie v prílohe listu dokladoval kópiou tlačiva „Výmenný list - poukaz“ vydaný dňa 18.04.2012 stomatológom, W.. Predmetné ospravedlnenie účastníka konania bolo pracovníkom podateľne Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš (ktorý preberá poštové zásielky pre celé Okresné riaditeľstvo PZ Liptovský Mikuláš) zo Slovenskej pošty prevzaté dňa 25.04.2012 o 10:40 hod., teda v čase, keď prvostupňový správny orgán už ústne pojednávanie ukončil prejednaním priestupku bez prítomnosti účastníka konania v zastúpení. Ospravedlnenie je datované dňom 20.04.2012 (piatok) a na poštovú prepravu ho účastník konania v zastúpení podal až dňa 23.04.2012 (pondelok).

Podľa článku 1.1 písm. a/ Poštových podmienok - list - vnútroštátny styk z hľadiska lehoty prepravy poskytuje Slovenská pošta list 1. triedy (lehota prepravy D+1, dodanie najneskôr nasledujúci pracovný deň po dni podania). Podľa článku 10.3 Poštových podmienok - Všeobecná časť (vnútroštátny styk) určená lehota prepravy pre jednotlivé druhy zásielok platí v prípade podaja zásielok do rozhodujúceho času. Informácia o rozhodujúcom čase je zverejnená na každej pošte/pošte partner, poštovom stredisku a pojazdnej pošte v priestoroch pre verejnosť. Rozhodujúci čas pre zásielky 1. triedy a zásielky 2. triedy môže byť rozdielny. Slovenská pošta prijme zásielky aj po rozhodujúcom čase, pričom za deň podania je považovaný nasledujúci pracovný deň. Zásielky 1. triedy označí pošta písmenom „Z“ - ako zmeškaný.

Z obálky, v ktorej bolo prvostupňovému správnomu orgánu oneskorene doručené ospravedlnenie účastníka konania v zastúpení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že táto obálka bola prijímačím pracovníkom pošty označená písmenom „Z“, teda bola prijatá ako zmeškaná a za deň jej podania bol považovaný až deň 24.04.2012 (utorok).

Vzhľadom ku skutočnosti, že účastník konania v zastúpení mal možnosť vedieť, že zásielku podáva na poštovú prepravu po uplynutí rozhodujúceho času, teda ako zmeškanú a týmto sa dostal do časovej tiesne, a teda mal možnosť vedieť, že táto na Okresný dopravný inšpektorát OR PZ Liptovský Mikuláš nebude doručená pred začatím ústneho pojednávania dňa 24.04.2012, ale až dňa 25.04.2012, mal si teda, v prípade ak sa chcel zúčastniť pojednávania, zvoliť inú z možností včasného doručenia ospravedlnenia uvedenú v písomnom predvolaní (doručenie ospravedlnenia osobne alebo faxovým spojením).

Za takýchto okolností postupoval prvostupňový správny orgán v súlade so zákonom a svojim postupom účastníkovi konania v zastúpení neodňal jeho právo vyjadriť sa k veci a navrhnúť dôkazy. V správnom (teda aj v priestupkovom) konaní sa predpokladá súčinnosť účastníkov konania so správnym orgánom. Účastník správneho konania nemá len procesné práva, ale je aj nositeľom procesných povinností, ktoré sledujú zabezpečenie nerušeného priebehu správneho konania. Účastník konania v zastúpení preto nemôže poukazovať na porušenie jeho práv, ak sa na ústne pojednávanie nedostavil a bol správnym orgánom aj riadne poučený o možnosti prejsť priestupok v jeho neprítomnosti.

K celodennej prítomnosti účastníka konania v zastúpení dňa 25.04.2012 na konzultáciách a vyšetreniach na I. stomatologickej klinike UPJŠ LF a UN LP v Košiciach odvolací orgán poukázal na vyjadrenie zástupcu prednostu kliniky W. zo dňa 06.07.2012, podľa ktorého B. dňa 25.04.2012 prišiel na I. stomatologickú kliniku na konzultáciu dopoludnia, avšak z čakárne svojvoľne odišiel bez vyšetrenia a nešiel ani na RTG vyšetrenie. W. ďalej uviedol, že diagnóza účastníka konania v zastúpení nebola akútna

a nevyžadovala si vyšetrovanie práve v uvedený deň. Toto vyšetrovanie sa mohlo dohodnúť a robiť aj v iný deň.

K tvrdeniu účastníka konania, že prvostupňový správny orgán o priestupku nerozhodol v zákonom stanovenej lehote odvolací orgán uviedol, že lehoty uvedené v ustanovení § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní na vydanie rozhodnutia sú podľa jeho názoru len lehotami poriadkovými, ich nedodržanie nemá vplyv na právnu pozíciu účastníkov konania a namietanie nedodržania poriadkových lehôt teda netvorí dôvod na zrušenie takéhoto rozhodnutia.

K tvrdeniu účastníka konania, že aj samotný prvostupňový správny orgán mal pochybnosti o tom, kto v čase spáchania priestupku viedol vozidlo a v podobných prípadoch rozhoduje rozdielne odvolací orgán uviedol, že fotodokumentácia prekročenia rýchlosti zo dňa 13.09.2011 je zreteľná; vodič vozidla policajnej hliadke bezprostredne po spáchaní priestupku a zastavení správu o objasňovaní priestupku podpísal a aj do nej uviedol svoje vyjadrenie. Túto skutočnosť nepopieral ani sám účastník konania.

VI

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP v rozsahu odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „OSP“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spojení s § 250s OSP podanie odvolania prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 v spojení s § 250l ods. 2 OSP) a po verejnej porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že podanie odvolania nebolo dôvodné, a preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Žiline pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného o potvrdení rozhodnutia ORPZ, ODI v Liptovskom Mikuláši, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch, pretože svojím konaním porušil ustanovenie § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., keď prekročil maximálnu povolenú rýchlosť.

Odvolací súd v medziach dôvodov odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Zo spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplynulo, že žalobca dňa 13.09.2011 viedol motorové vozidlo O., evidenčné č. Y., po štátnej ceste I. triedy č. 18 v Podturni, pričom počas jazdy v kontrolovanom úseku cesty č. 1/18 nedodržiaval najvyššiu povolenú rýchlosť 50 km/h ustanovenú všeobecne záväzným právnym predpisom a v uvedenom úseku jazdil rýchlosťou 66 km/h zaznamenanou cestným radarovým rýchlomerom č. 0058/92 dňa 13.09.2011

v čase o 09:29 hod., čím najvyššiu dovolenú rýchlosť prekročil o 16 km/h.

Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí vyhodnotil skutok žalobcu ako priestupok, keď skonštatoval, že uvedeným skutkom vodič porušil § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. a naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Z. z., za čo mu uložil sankciu vo forme pokuty.

Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu ako aj v žalobe a odvolaní proti rozsudku krajského súdu namietal porušenie jeho procesných práv účastníka konania, ktoré malo spočívať v tom, že správny orgán prejednal priestupok v jeho neprítomnosti, hoci mu písomne oznámil, že sa pojednávajú v určený termín nebude môcť zúčastniť z dôvodu plánovaného vyšetrenie na stomatologickej klinike.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že predvolanie zo dňa 28.03.2012 na pojednávanie v termíne 25.04.2012 o 09:00 hod. bolo doručované žalobcovi ako aj jeho právnomu zástupcovi. Žalobca predvolanie prevzal dňa 19.04.2012 a jeho právny zástupca už dňa 05.04.2012. Žalobca poslal ospravedlnenie správnomu orgánu listom zo dňa 20.04.2012 daným na poštovú prepravu až dňa 23.04.2012. Uvedená zásielka došla správnomu orgánu až po skončení ústneho pojednania priestupku v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

V zmysle § 51 zákona č. 372/1990 Zb. sa na konanie o priestupkoch vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (Správny poriadok), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak.

Podľa § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

K námietke žalobcu o odňatí jeho procesných práv odvolací súd poukazuje na zákonnú úpravu obsiahnutú v § 33 SP. Právu účastníka konania navrhovať dôkazy, klásť svedkom otázky pri ústnom pojednávaní korešponduje povinnosť správneho orgánu dať účastníkom konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Správny orgán prvého stupňa ani podľa odvolacieho súdu nepochybil, keď priestupok žalobcu prejednal v jeho neprítomnosti za splnenia predpokladov pre takýto postup vyplývajúcich z ustanovenia § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. - teda ak dospel k záveru, že žalobca sa na pojednávanie neustanovil bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

Žalobca bol na prejednanie riadne predvolaný, no v dohodnutom termíne sa nedostavil a správnomu orgánu v tom čase nebolo doručené ospravedlnenie či žiadosť o odročenie pojednania od žalobcu. Žalobca listom zo dňa 20.04.2012, daným na poštovú prepravu až 23.04.2012 oznámil, že dňa 25.04.2012 sa nemôže prejednanie zúčastniť, pretože má dohodnutý termín na stomatologické vyšetrenie. (Výmenný lístok od lekára na uvedené vyšetrenie je datovaný dňom 18.04.2012.) Tento list podal žalobca na pošte ako list prvej triedy a správnomu orgánu bol predložený až po ukončení pojednávania.

Odvolací súd poukazuje na poštové podmienky Slovenskej pošty a na skutočnosť, že zásielka žalobcu bola označená ako zmeškaná, teda podaná po lehote zaručujúcej jej doručenie adresátovi hneď nasledujúci pracovný deň po podaní. Preto v tomto bode sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením žalovaného a v ďalšom naň odkazuje.

(Podľa článku 1.1 písm. a/ Poštových podmienok - list - vnútroštátny styk z hľadiska lehoty prepravy poskytuje Slovenská pošta list 1. triedy (lehota prepravy D+1, dodanie najneskôr nasledujúci pracovný deň po dni podania). Podľa článku 10.3 Poštových podmienok - Všeobecná časť (vnútroštátny styk) určená lehota prepravy pre jednotlivé druhy zásielok platí v prípade podania zásielok do rozhodujúceho času. Informácia o rozhodujúcom čase je zverejnená na každej pošte/pošte partner, poštovom stredisku

a pojazdnej pošte v priestoroch pre verejnosť. Rozhodujúci čas pre zásielky 1. triedy a zásielky 2. triedy môže byť rozdielny. Slovenská pošta prijme zásielky aj po rozhodujúcom čase, pričom za deň podania je považovaný nasledujúci pracovný deň. Zásielky 1. triedy označí pošta písmenom „Z“ - ako zmeškaný.)

Ospravedlnenie z pojednávania preto za tejto situácie nemožno ani podľa odvolacieho súdu hodnotiť ako „náležité“, teda oznámené správneho orgánu riadne a včas. Žalobca mal dostatočný čas na to, aby zabezpečil včasné oznámenie svojej neúčasti správneho orgánu vzhľadom k tomu, že o prekážke sa dozvedel najneskôr 18.04.2012. Navyše v konaní bol zastúpený advokátom. Právny zástupca žalobcu bol však v konaní nečinný a napriek podstatne skoršiemu prevzatiu zásielky o termíne ústneho pojednania, neoznámil riadne a včas prekážky brániace jeho klientovi zúčastniť sa pojednávania. Najvyšší súd poukazuje na tvrdenie právneho zástupcu žalobcu uvedené v odvolaní, podľa ktorého sa mu zasiela upovedomenie o termíne pojednania priestupku jeho klienta, aby mohol dohliadať na dodržanie jeho procesných práv. Právny zástupca však na práva svojho klienta nedohliadol, neustanovil sa na pojednanie priestupku - mohol na termín prísť a hájiť práva svojho klienta tým, že by minimálne zabezpečil, aby správny orgán mal vedomosť o prekážke na strane žalobcu, alebo mohol zabezpečiť, aby ospravedlnenie jeho klienta, ktorému bola prekážka známa už dňa 18.04.2012, bolo iným spôsobom riadne a včas oznámené správneho orgánu. Za situácie, ak bol žalobca zastúpený advokátom, bolo povinnosťou tohto advokáta zabezpečiť, aby žalobca mohol svoje procesné práva uplatniť.

Odvolací súd ďalej poukazuje aj na skutočnosť, že dôvod, ktorý žalobca uviedol ako dôvod svojej neprítomnosti na pojednávaní, nemožno vo svetle predložených dôkazov vyhodnotiť ako „dôležitý dôvod“ v zmysle § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.. Dôvodom neúčasti na pojednávaní mal byť termín na stomatologickej klinike dohodnutý na deň 25.04.2012. Podľa zistení žalovaného (vyjadrenie prednostu kliniky) sa žalobca v uvedený deň dostavil na kliniku, avšak na samotné vyšetrenie nevyčkal, ale svojvoľne odišiel z čakárne. Podľa prednostu kliniky uvedené vyšetrenie nebolo akútne a bolo možné zmeniť jeho termín. Ak teda žalobca vedel o termíne pojednávania najneskôr dňa 19.04.2012, ako aj o termíne u stomatológa, mal podľa názoru odvolacieho súdu do termínu pojednávania dňa 25.04.2012 dostatočný časový priestor buď na zmenu uvedeného termínu u stomatológa (ktorý sa vo svetle vyjadrenia prednostu kliniky, že žalobca na vyšetrenie ani nevyčkal, nejaví byť až takým dôležitým, že by nebola možná jeho zmena), alebo na náležité - teda riadne a včasné ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní.

Odvolací súd preto považoval postup žalobcu pri ospravedlnení z pojednania priestupku aj s ohľadom na časovú tieseň, ktorú si sám žalobca vyvolal (termín pojednávania známy advokátovi dňa 05.04.2012, termín u zubára známy minimálne dňa 18.04.2012, termín pojednávania doručený žalobcovi dňa 19.04.2012, ospravedlnenie dané na poštovú prepravu až dňa 23.04.2012, avšak až po čase zaručujúcom doručenie zásielky prvej triedy nasledujúci deň, teda v zmysle vyššie citovaných poštových podmienok ako keby dané na poštovú prepravu až dňa 24.04.2012) za nelogický a dodáva, že žalobca, ak by mal skutočne záujem na včasnom informovaní správneho orgánu, mohol list podať na prepravu skôr (datovaný bol už dňom 20.04.2012) alebo ho mohol podať priamo na ODI, (resp. to mohol zabezpečiť jeho advokát) čím by bola včasnosť jeho doručenia, teda doručenie pred začatím ústneho pojednania priestupku, a oboznámenia správneho orgánu s prekážkami na strane žalobcu jednoznačne a dostatočne zabezpečená, alebo mohol využiť podanie faxom. Žalobca mal v každom prípade buď sám alebo cestou advokáta zvoliť takú formu a spôsob ospravedlnenia sa z pojednania, či oznámenia vážnych dôvodov, ktorou by správneho orgánu tieto skutočnosti oznámil riadne a včas a tak, ako to predpokladá § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.. Preto s poukazom na vyššie uvedené nemožno tento odvolací dôvod vyhodnotiť ako relevantný.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že správny orgán prvého stupňa nepostupoval v rozpore so zákonom, keď pojednal priestupok žalobcu bez jeho účasti z dôvodu, že na takýto postup boli splnené podmienky. Žalobca - hoci bol riadne predvolaný a poučený, sa v dohodnutý termín nedostavil bez náležitého ospravedlnenia či dôležitého dôvodu, pretože sa neospravedlnil riadne a včas a nepreukázal žiadne dôvody brániace zúčastniť sa na pojednaní, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako dôležité. Jeho právny zástupca bol nečinný a správneho orgánu nič neoznámil ani sa na pojednávanie

nedostavil.

Za takýchto okolností postupoval prvostupňový správny orgán v súlade so zákonom a svojim postupom žalobcovi neodňal jeho právo vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy či klásť svedkom otázku. V správnom (teda aj v priestupkovom) konaní sa predpokladá súčinnosť účastníkov konania so správnym orgánom. Účastník správneho konania nemá len procesné práva, ale je aj nositeľom procesných povinností, ktoré sledujú zabezpečenie nerušeného priebehu správneho konania. Žalobca preto nemôže poukazovať na porušenie jeho práv, ak ich sám nevyužil tým, že sa neustanovil na pojednávanie bez vážneho dôvodu a riadneho a včasného ospravedlnenia.

Ďalším odvolacím dôvodom žalobcu bolo tvrdené odňatie práva konať pred súdom spôsobené tým, že krajský súd vec prejednal v jeho neprítomnosti ako aj v neprítomnosti jeho právneho zástupcu napriek včasnému ospravedlneniu.

Z rozsudku krajského súdu vyplynulo, že na vytýčený termín pojednávania sa nedostavil právny zástupca žalobcu, ktorý mal doručenie vykázané 18.03.2013 a svoju neprítomnosť neospravedlnil, ani z dôležitého dôvodu nepožiadaval o odročenie pojednávania. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil faxovým podaním zo dňa 02.04.2013, ktoré doručil pred začatím pojednávania na krajský súd. Krajský súd konštatoval, že nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený právnym zástupcom a nebola potrebná jeho osobná účasť za účelom jeho výsluchu v prejednávanej veci, súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu. Poukázal tiež na skutočnosť, že konanie podľa druhej hlavy piatej časti OSP je špecifickým konaním súdu, v ktorom súdy preskúmavajú zákonnosť napadnutých rozhodnutí správnych orgánov ku dňu ich vydania. Súd v takom konaní vykonáva dokazovanie iba vo výnimočných prípadoch. Krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nebola potrebná osobná účasť žalobcu, nakoľko nebolo potrebné vykonať jeho výsluch a pre rozhodovanie súdu bol podstatný a záväzný obsah podanej žaloby a žalobných bodov podaných v lehote na podanie žaloby. Súd je oprávnený a povinný vychádzať len z obsahu skutkových a právnych tvrdení obsiahnutých v podanej žalobe. Nakoľko osobná účasť žalobcu pri prejednávaní a rozhodovaní súdu nebola potrebná, súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý bol v konaní riadne zastúpený právnym zástupcom.

Odvolací súd v súvislosti s touto námietkou žalobcu poukazuje na súvisiace zákonné ustanovenia:

Podľa § 250g OSP ak nedôjde k vybaveniu žaloby spôsobom uvedeným v § 250f, predvolá predseda senátu na pojednávanie účastníkov; naň si môže vyžiadať potrebné podklady, prípadne aj ďalšie písomné vyjadrenia účastníkov (ods. 1).

Ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť (ods. 2).

Podľa § 250h ods. 1 OSP až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Podľa § 250i OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (ods. 1).

Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (ods. 3).

Podľa § 25 ods. 1 OSP ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

Podľa § 49 ods. 1 OSP ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku sa doručuje iba

zástupcovi.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia nepovažoval odvolací dôvod žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom za relevantný. Žalobca udelil plnú moc na svoje zastupovanie v konaní pred súdom advokátovi, ide teda o plnú moc generálnu a v takom prípade sa písomnosti súdu doručujú len advokátovi. Krajský súd právnomu zástupcovi žalobcu doručil predvolanie na pojednávanie, no bez oznámenia svojej neúčasti a bez akéhokoľvek iného ospravedlnenia sa tento pojednávanie nezúčastnil. Žalobca síce zaslal súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní, avšak vzhľadom na charakter plnej moci udelennej advokátovi (ide o moc generálnu), ako aj vzhľadom na charakter preskúmvacieho konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP, krajský súd nepovažoval účasť samotného žalobcu na pojednávaní za nevyhnutnú. Súd v preskúmvacom konaní na základe správnej žaloby posudzuje zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom konaní a to podľa stavu, aký tu bol v čase vydania správneho rozhodnutia a navyše súd je viazaný aj čo do rozsahu preskúmania správneho rozhodnutia, ktoré je limitované žalobnými dôvodmi. Krajský súd sa teda zaoberal rozhodnutím a postupom správneho orgánu tak, ako vyplynul z predloženého administratívneho spisu, a to v rámci žalobných dôvodov tak, ako boli uvedené v žalobe. Na iné dôvody alebo na nové tvrdenia či skutočnosti krajský súd v preskúmvacom konaní prihliadať nemôže. Záujmy žalobcu pred krajským súdom mal na základe generálnej plnej moci zastupovať jeho právny zástupca, ktorému bolo predvolanie riadne a v dostatočnom časovom predstihu doručené. Preto krajský súd pojednával v neprítomnosti žalobcu ako aj jeho právneho zástupcu a týmto postupom vzhľadom na uvedené žalobca nebol ukrátený na svojich právach.

Pokiaľ ide o ďalšie dôvody uvedené v žalobe odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením krajského súdu. Námetka o nedodržaní lehoty na vydanie správneho rozhodnutia nie je ani podľa odvolacieho súdu dôvodná, nakoľko tieto lehoty sú len lehotami poriadkovými a ich nedodržanie nemalo žiaden vplyv na zákonnosť preskúmvaných rozhodnutí.

K spochybňovaniu toho, že sa žalobca dopustil priestupku, odvolací súd poukazuje na listinné dôkazy nachádzajúce sa v administratívnom spise žalovaného, z ktorých bolo zrejmé, že vodič vozidla O. ev. č. Y. dňa 13.09.2011 o 09:29 hod. prekročil maximálnu povolenú rýchlosť. Toto prekročenie rýchlosti bolo riadne a zreteľne zaznamenané cestným radarovým rýchlomerom a vodič vozidla bol bezprostredne po spáchaní priestupku zastavený policajnou hliadkou a bol stotožnený ako žalobca. Žalobca inak ako len svojim tvrdením nepreukázal, ani len sa nepokúsil predložiť dôkazy o tom, že vozidlo viedol v čase spáchania skutku niekto iný, hoci právo predkladať a navrhovať dôkazy na podporu svojich tvrdení mu nebolo nijakým spôsobom odobraté. Navyše bol v konaní zastúpený advokátom, a teda počnúc od zastavenia žalobcu dopravnou hliadkou, cez celé prvostupňové správne konanie, konanie pred žalovaným, konanie pred krajským súdom ako aj odvolacie súdne konanie, mal právo podložiť svoje tvrdenie dôkazmi. Žalobca ani jeho advokát tak však ani jediný raz (okrem strohého a ničím nepodloženého konštatovania) neurobili. Správny orgán vychádzal z dôkazov nazhromaždených v jeho administratívnom spise jednoznačne svedčiacich o tom, že sa skutok stal a spáchal ho žalobca.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku prvostupňového súdu v intenciách podaného odvolania a v nadväznosti na neho aj rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov si pre svoje rozhodnutie vo veci zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležite zistili skutkový stav a výkladom relevantných zákonných ustanovení dospeli k správnomu právnomu záveru, že konaním žalobcu, tak ako bolo konkretizované v napadnutom rozhodnutí, sa žalobca dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb..

Odvolací súd dospel k záveru, že nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami a dospel k správnomu názoru, že preskúmvaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne iné skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov

správnych orgánov a krajského súdu vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.